

Z KONGA PODESATE A NAPOSLEDY: C'EST LA VIE ..

Mili pratele,

tak tedy, abychom si to shrnuli, poustím se do psaní mého posledního konzského dopisu. Především jsem se vrátila do Čech a teď jsem tu a snažím se si zvyknout..

Můj poslední měsíc v Bakanja byl nabitý po všech stránkách. Čekaly mě tři naplněné týdny "príměstským táborem" Plaine des Jeux, během kterých jsem se stala sefkou materialu a členkou skupiny Červených baretu – nevím, co z toho byla větší výzva:), bývala

dobrovolnice Iveta, která se po roce na několik týdnů vrátila do Bakanja, salesianské věčné sliby a kněžské svěcení s petihodinovou mší, víkendový výlet k jezeru do Kolwezi, poslední návštěvy, (ne)stihání všeho, co bylo před odjezdem třeba udělat, kluci, kteří byli na konci hodnější než kdy dřív a poslední den se mi podařilo vybrat všechny brusle za minutu a půl(!), a dva probřecené dny loučení..ale o tom už psát nechci. To třeba někdy osobně.

Uprimně řečeno, nechtělo se mi vracet. Nebo spíš vrátit se mi chtělo, ale nechtělo se mi odjet. Bylo to asi zatím nejtěžší loučení v životě, zvláště proto, že netuším, jestli se mi někdy ještě postěstí se tam vrátit. Budou mi chybět neuvěřitelné příhody, které tu byly na denním pořádku a kterým bych před odjezdem verila jen těžko, moje Kongem pochroumaná francouzština, křičící lidé na ulici a troubící taxibusy. Nakonec i ta věčná zpoždění a smlouvání na trhu..ale hlavně lidi. Navždycky mi zůstane v paměti Lofu, který chtěl neustále vysvětlovat slovíčka z francouzského argotu uzívaného v rapových písničkách, českou hymnu zpívající Amada, expert Barthelemy, který místo Je vous salue Marie, pleine de grace nadsěně recitoval Je vous salue, Marie, pleine de glace, malý Joseph v akrobatickém oblečku s cepečkem tancující uprostřed kuchyně, druhak Fiston podřezávající s kamenným výrazem slepici, Moise, který si ke mně chodil nabíjet mobil i třikrát denně, Sammy, který pral oblečení mladším, Danny, který na jakoukoliv otázku odpovídal Oui, ça va!, Gershom, kterého jsem měla tak ráda a který utekl, Gloire, kterého jsem první měsíce měla plný zuby a nakonec se stal jedním z nejžasnějších kluků, které jsem tu potkala, fotbalista Valt se svou českou větou Dej mi pusku, Jerome, který mě každý den zdravil Dobré ráno, černosko, jak se máš?, Patient s odstályma usima a nikdy nemízejícím úsměvem od ucha k uchu, tanecní mistr Jules, který mě učil reggae a chtěl, abych mu říkala hrdino, a jeho nerozlucné "dvojce" Jetro, kterého nastěstí nevyhnali ani přes jeho

drogove afery, moji nejnadanější zaccí, bratři Lenge a Yamba, a jejich malický bráská Jean-Luc, Kelly, který se celý rok učil tancovat valčík, můj ochránce Tresor, "muntu ya nguvu" (silný muž), Badimo, velký kluk s dětskou duší, který mi říkal Plysaku, bratři Roger a Victoire, kteří měli v mém pokoji víc věcí než já sama (včetně starých zatek od piva, vypsanych propisek a susených brouků), Patient, který složil své oblíbené puzzle s hasicema během roku snad padesátkrát, a další a další a další...a nejen děti, samozřejmě. I dospělí mi budou chybet, moc. Ale - c'est la vie..treba jednou..

Je toho nespočetně, co jsem tady dostala. Prátele, trpělivost a toleranci, naučit se mít rad bez podmínek, zažít viru zdejších dětí, vidět těžkou realitu a přesto mít neuhasnající nádeje..Snad jsem tu i něco nechala. Co je nejdůležitější – nikdy za celou tu dobu tady jsem neztratila pocit velkého smyslu práce, kterou jsem dělala (ačkoliv to občas nebyla práce, ale spíš být s klukama), a celého tohoto salesianského díla, jehož jsem se stala součástí. Protože vzdělání a dobré vzory je to, co zdejšími kluky pomůže, aby pak nemuseli celý život palit dřevěné uhlí nebo prodávat drobnosti na trhu a našli si práci a měli dobrý život.

I když je návrat strašně moc těžký, jsem vďečná, že jsem tenhle rok mohla prožít. A i když to nebylo pořád jednoduché, stálo to za to a prala bych to každému. Děkuju všem, co jste na mě mysleli, rodině a přátelům a darcům a ctěným mých dopisů. Za všechnu podporu. Teď už dopisy nebudou, tutaonana! (to znamená Uvidíme se – už po třech dnech mi ta svahilština chybí!)

Mejte se krásně a jste jednou velké Aksanti – Děkuju !

Alzbeta

